

Västgöta Nations i Uppsala Landskapsförening

VINTERNYTT 2023

BÄSTA MEDLEMMAR I LANDSKAPSFÖRENINGEN!

Jag tror att jag gjorde några glada i morse. Pulsade ut i snön och fyllde på fröautomaterna till småfåglarna. Är det många minus, i morse 20, går det åt mycket frö. Men vad gör man inte för att få uppleva kvittret om några månader.

Under 2023 har ganska omfattande renoveringsarbeten genomförts av Västgötagården och gårdsytan har grusats av. Boendemiljön får ett lyft.

Vid Landskapsföreningens höstgasque berättade Johnny Hagberg om Skarasmisaset som Maria refererar

i detta Nytt. Sedan kommer en fortsättning på Jan-Erik Synnermans gedigna genomgång av Vänersborgs historia, och slutligen en vänlig anmodan om att förnya medlemskapet och boka ditt exemplar av nästa Vestrogothica, denna gång en pärm i kungsblått/silver, inlagan i färgtryck.

Vi önskar alla en riktigt god och glad jul och ett gott nytt år. Och hoppas att vi träffas under 2024! Nästa landskapsgasque till exempel, redan tredje februari.

Styrelsen/Kenny Jonsson

KÄRA VÄSTGÖTAR,

Året lider mot sitt slut, julpyntet börjar sakta dekorera huset och kylan letar sig in i varje springa i nationshuset. Våra aktiva ser nu fram emot ett välbehövligt jullovet efter en intensiv termin på Västgöta nation. 2023 har varit ett arbetsamt och händelserikt år på nationen, det första året på länge utan några coronarestriktioner.

Vi inledde året med att restaurera Stora Salen och fräschade upp samtliga trädetaljer och taket, något som behövts länge. Med vår uppsnyggade Stora Sal öppnade vi det nystädade nationshusets dörrar för att välkomna gamla och nya medlemmar till vår gemenskap och västgötska glädje. Recentiorsperioden gick bra och vi skrev in runt 100 nya medlemmar. Strax efter recentiorsperiodens avslut arrangerades landskapsföreningens höstfest, innehållande en mycket intressant föreläsning av hedersledamot Lena Kilander. Hon talade om demens och Alzheimers sjukdomar, en föreläsning vi länge kommer att minnas.

Under tidig vår gravsätte vi hedersledamoten Uno Wahlström i Nationsgraven. Vi hyllade honom extra under besöket vid graven första maj. Under majmiddagen delade Nationen ut den första förtjänstmedaljen till förste kurator emeritus Filip Dumanski som tack för hans insatser vid Nationen och Stiftelsen Västgötagården. En medaljutdelning vi hoppas inspirerar många nya och gamla medlemmar att göra det lilla extra. Strax efter majmiddagen vankades vårbal och nationen bjöd på en rejäl fest och fick äran att installera Jan Björklund som hedersledamot!

I mitten av juni nåddes Nationen av det tråkiga beskedet att Adam Taube gått bort efter en lång tids sjukdom. Begravningen hölls i Helga Trefaldighets kyrka, därefter tågade vi ner till Nationen efter den Västgötska

fanan för att delta minnesstunden i Nationens vackra Stora Sal.

Under sommarmiddagen hedrades Adam Taube med en tyst minut med fanhälsning.

Augusti månad kom och likt ett kosläpp i vårsolen kom aktiva och recentiorer till Nationen. Det blev en lyckad recentiorsperiod med hela 300 nya medlemmar, och vid första ordinarie nationssammankomst var både Klubbverket och Ämbetsverket fyllt och verksamheterna åter i full fart.

Strax efter recentiorsperioden var det dags för höstens hembygdsgasque. Gasquen inleddes med en föreläsning av Johnny Hagberg om Skarasmisaset, en timme som innehöll många skratt och intressanta frågor. Under hembygdsgasquen installerades Erik Andersson till hedersledamot.

Det går fort när man har roligt! Och runt hörnet väntade höstbalen som blev en stor succé med fullsatt sal med massvis av sång, underhållning och tal.

Nu börjar mina dagar som förste kurator vid Västgöta Nation ta slut, och när jag blickar tillbaka på året känner jag mig nöjd, stolt och väldigt trött. Detta år har gett mig kunskaper och erfarenheter jag nog kommer att ha nytta av i hela mitt liv, och stoltheten över att få vara en del av Västgöta nations historia är ändlös. Vid årsskiftet lämnar jag över Förste Kuratorskapet till min Carl Robert Lindström, som jag hoppas får ett lika kul år som jag hade.

Tack för detta fantastiska år, och stort tack till Landskapsföreningens styrelse som i vått och torrt peppat och stöttat en ibland lite vilsen och trött IQ.

GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR!

Sandra Lindholm, Förste kurator

LANDSKAPSGASQUEN 14 OKTOBER

Johnny Hagberg bar högtidligen in 3 kg lärdom i Kinnekullerummet. Lärdomen, det var en faksimilupplaga av Skaramissalet, den bok som funnits längst i Sverige. Inte den äldsta boken, dock. Inte heller heter den Skaramissilen, som en hel del tror.

Johnny Hagberg höll en rolig och engagerande föreläsning om allt forskningsarbete och arbetet med utgåvan och visade bilder från missalet. Han avslutade med att skänka visningsexemplaret till dagens blivande hedersledamot Erik Andersson. Nationen har redan ett exemplar i sitt bibliotek.

Efter föredraget vidtog en trevlig middag med ett femtiotal sittande. Korgossarna i full styrka gjorde en bejublad konsert. Författaren och översättaren Erik Andersson installerades av tidigare proinspektor Agneta Oskarsson Embring, tillika Landskapsföreningens kassör. Det var tydligt att många har läst och uppskattat hans romaner från hembygden. I stället för ett tal läste han ett kapitel ur en av sina böcker.

Johnny Hagberg

OM SKARAMISSALET

Nej, ett missale är inte en missil utan en mässbok, vilket man måste ha i varje kyrka under katolsk tid. Den beskriver ordningen för olika typer av mässor. Då skulle varje kyrka ha 3-8 liturgiska böcker, ett av dessa var ett missale. Böcker var väldigt dyra eftersom de skrevs för hand, och missalen var handelsvaror. Under 1200-talets slut blev Skaramissalet omodern enligt Johnny. Förmodligen är det biskopen Brynolf Algotsson som arbetar för en mer enhetlig stiftsliturgik. Och då fick Skaramissalet förpassas till referensavdelningen.

Ursprungligen har boken haft runt 300 pergamentblad, av vilka 44 blad (88 sidor) återstår. Den är konstnärligt utformad med jämna bokstäver och sirliga nottecken.

Vid Reformationen avskaffades de katolska böckerna och många förstördes och blev pärmutfyllnad i räkenskapsböcker. Skaramissalet har blivit kvar och överlevde flera bränder, danska invasioner och klåfingriga bibliotekarier. Boken är ett så kallat fullmissale, den innehåller både sång- och textpartier för alla partier som prästen kan ha användning av i sin tjänst.

Skaramissalet nämndes första gången i en inventarieförteckning av Skara bibliotek 1748. År 1941 uppmärksammades den av Carl Nordenfalk, konsthistoriker och museiman. I sitt konsthistoriska författarskap har han bland annat ägnat sig åt medeltida bokmåleri och identifierade boken som skriven 1150, antagligen i ett kloster i Normandie. Hur den senare hamnat i Skara kan inte besvaras. Förmodligen en gåva av någon rik person eller ett arv från någon präst. I Skara har den funnits från 1200-talet. En ombindning skedde i slutet av 1200-talet. Pärmens är från en ek som fälldes i Skaratrakten 1264.

Missalet utgavs 2006 i en faksimilutgåva med förklarande texter av en forskargrupp under ledning av docent Christer Pahlmblad. En särskild stiftelse bildades för ändamålet, med prosten Johnny Hagberg som ordförande. I stiftelsen ingår Skara stiftshistoriska sällskap, Föreningen för Västgötlitteratur och Västergötlands Fornminnesförening. Missalet har väckt stor uppmärksamhet i Sverige och utomlands, också Vatikanbiblioteket har fått ett exemplar ”som de blev mycket glada över”, enligt Johnny.

Maria Wold-Troell

Erik Anderson läser

JÄRNVÄGARNA SOM FÖRÄNDRADE ALLT

Vid mitten av 1800-talet ersattes kanaldrömmarna i Sverige av järnvägsdrömmar. Västra stambanan mellan Stockholm och Göteborg blev klar 1862, Herrljungabanen som via Vara och Vänersborg går till Uddevalla 1867, och Bergslagsbanan som går från Värmland och Dalsland via Vänersborg till Göteborg 1878.

I Vänersborg tycks man inledningsvis ha underskattat de nya järnvägarna. Sjöfarten dominerade ju totalt, och det gjordes årligen mellan 6 000 och 7 000 fartygspassager på kanalen. Man trodde järnvägarna bara skulle bli ett komplement till sjötransporterna.

Men riktigt så blev det inte. Västgötabönderna byggde egna förvaringssilos, lastade havren på järnvägsvagnar och sålde sedan direkt till exportföretag i Uddevalla. Vänersborgarna kunde bara se på när järnvägsvagnarna passerade staden. Herrljungabanen bytte i folkmun namn till Havrebanan. När Bergslagsbanan blev klar ett drygt decennium senare upprepades proceduren: all havre från Dalsland gick på järnväg direkt till en exportör i Uddevalla. De nya järnvägarna gick inte *till* Vänersborg, de gick *förbi* staden.

Järnvägarna innebar både katastrof för Vänersborgs havreexport och slutet på kanalernas storhetstid. Fartygstrafiken minskade kraftigt och den kombinerade effekten blev att den blomstrande sjöfartsstaden Vänersborg tynade bort på bara några årtionden. Handelsflottan i Vänersborg var som störst 1880 och innehöll då 58 fartyg, varav 6 ångbåtar. Vid sekelskiftet fanns bara elva segelfartyg kvar. Varven var då också borta, liksom de flesta av de tidigare så framgångsrika rederierna.

VÄNERSBORGS NÄRINGSLIV PÅ 1900-TALET

Sjöfartens nedgång skapade givetvis avmattning och problem för Vänersborg, men det fanns också kompensande faktorer som gjorde att det trots allt inte blev värre än det faktiskt blev. Staden växte svagt fram till 1920-talet och därefter stagnerade befolkningstillväxten helt under ett par årtionden. Trots detta – eller kanske tack vare – framstod staden som en lugn och välmående småstadsideyll. Birger Sjöberg gav svenskarna en gemensam och bestående bild av Vänersborg när han sjöng:

Vänersborgs resacentrum

”Du ligger trygg och tindrande i sommarns friska bris ... den staden svept i rosigt dis, den tycke har utav Paris – Lilla Paris, Lilla Paris”.

Först och främst hade **tjänstemännen** blivit många fler under 1800-talet. Detta gällde inte minst på länsstyrelsen med det nyligen tillbyggda residenset. Ökningen fortsatte efter sekelskiftet. Vid denna tid fick också Riksbanken monopol på sedelutgivning i Sverige, och alla residensstäder skulle ha ett riksbankskontor. I Vänersborg byggde Riksbanken ett nytt stiligt hus bredvid residenset. Och så tillkom det sparbanker, affärsbanker, domstolar, hushållningssällskap, post, telegraf etc. Även företag, kommunen och landstinget sysselsatte många tjänstemän. Och så var det skolorna – läroverket, flickskolan och folkskolorna. Tjänstemännen blev allt fler, och Vänersborg betraktades från denna tid framför allt som en tjänstemannastad.

En annan faktor var **sjukvården**. Redan på 1780-talet fick staden sitt första sjukhus. 1862 skapades landstingen, och landstingsledningen i Älvsborg tog förstas plats i Vänersborg. 1879 byggdes ett modernt länslasarett i det som idag är Vänerparken nära stadens centrum. 1905 tillkom Restads mentalsjukhus i en park vid Göta Älv, och 1930 startade Källhagens mentalsjukhus i det nyss nedlagda Västgöta regementets kaserner. Båda mentalsjukhusen hörde till de största anläggningarna i sitt slag i landet med 1000 respektive 850 vårdplatser.

Sjukvårdens expansion kompenserade en hel del av bortfallet i handel och sjöfart. Vänersborg fick alltmer identitet som *sjukvårdsstad*, och vid mitten av 1980-talet fanns det drygt 5800 landstingsanställda i staden. Vid denna tidpunkt svarade för övrigt stat, kommun och landsting tillsammans för hela 45 procent av arbetsmarknaden i Vänersborg.

I slutet av 80-talet ändrades dock detta. Mental-sjukhusen runt om i landet lades ner, så ock Restad och Källhagen i Vänersborg. Och samtidigt, efter hård debatt, slog man ihop Vänersborgs och Trollhättans sjukhus och byggde ett nytt stort sjukhuskomplex i Trollhättan, Norra Älvsborgs Länssjukhus NÄL. Sjukvårdspersonal flyttade från Vänersborgs kommun och sjukvårdsbesöken i staden försvann. Sjukvården präglar inte längre Vänersborg som tidigare.

En tredje kompensande faktor i början av 1900-talet var **militären**. Västgöta-Dals regemente hade sedan länge verksamhet i Vänersborg, men flyttade tyvärr till Halmstad 1906. Som kompensation, och ”för att få fart på staden” och kunna behålla epitetet regementsstad, beslöt man då att flytta Västgöta regemente från Axevalla hed till Vänersborg. Regementsområdet med nya kaserner stod klart 1916, och många officerare och försvarsanställda med familjer flyttade till Vänersborg. Sedan blev det nya beslut, regementet försvann redan 1927, och kasernerna blev som nämnts Källhagens mentalsjukhus.

Den mest betydelsefulla kompensande faktorn när sjöfartsstaden för illa blev föga förvånande industrierna,

även om ingen har kommit på idén att kalla Vänersborg industristad.

Tegel tillverkades sedan länge vid små lokala tegelbruk runt Vassbottensjön. Men när kanalerna blev klara öppnades en mycket större marknad och tegel blev en stor och viktig industrigren i Vänersborg. Tegelbruket blev fler och större och levererade exempelvis på 1800-talet mycket tegel till Göteborg som vid denna tid växte snabbt. Tegeltillverkning i stor skala fortsatte fram till 1950-talet, men sedan förändrades byggmetoderna och tegelbruket i Vänersborg avvecklades successivt. Det sista tegelbruket lades ner 1965.

Vänersborgs Tändsticksfabrik var verksam i staden från 1848 till 1932. Ursprungligen var det en brandfarlig verksamhet med vidrig arbetsmiljö som hade startat i Falköping. Fabriken brann ner ungefär vart tionde år, men när man till slut byggde med tegel på 1880-talet stod fabriken sedan kvar. Som mest var 550 personer sysselsatta med tändstickstillverkningen. Krügers tändsticksbolag köpte vänersborgsfabriken 1917 och drog sedan med den i fördärvet vid kraschen 1932.

Skor tänker nog inte många på när man pratar om Vänersborg idag. Men en duktig skomakare som hette Carlsson startade skotillverkning i staden på 1870-talet, hade 580 anställda redan 1888, och kunde efter företagsköp på 1920-talet skryta med att vara både Sveriges största skotillverkare och Vänersborgs största arbetsgivare. På 1930-talet tillverkade 700 anställda varje dag 2500 par skor. Ett par årtionden senare gjorde hälften så många samma jobb men det hjälpte inte – konkurrensen från utländska tillverkare blev för svår och Carlssons skofabrik lades ner 1969. Idag rymmer den stora tegelbyggnaden ett köpcentrum och företagsparken Trenova Center.

Teli var ett elektromekaniskt företag, närmare bestämt en av Televerkets egna tillverkningsindustrier i landet. Företaget startade 1940 i tändsticksfabrikens tomma lokaler och var verksam i staden i 53 år. Teli tog också över rollen som Vänersborgs största arbetsplats och hade på 1970-talet 1200 anställda. Televerket slutade med egen tillverkning 1993, och när man sålde sina

Lastfartyg vid Gropbron

Torget i Vänersborg 2006.

fabriker till Ericson gjordes bedömningen att vänersborgsfabriken inte längre var konkurrenskraftig. Även denna fabrik lades ner och på platsen finns idag en så kallad centrumnära stormarknad.

Slutligen måste i denna översikt nämnas industrierna på Vargön. Vargön ligger i Göta Älv, alldeles vid Vänern och strax före de första forsarna i älven. Här byggdes i början av 1870-talet träsliperi och pappersbruk för att förse de allt fler svenska dagstidningarna med pappersmassa. Företaget, **Vargöns AB**, växte snabbt och var i början av 1900-talet ett av Europas största skogsindustrieföretag. Efter diverse ägar- och namnbyten, och trots flera utbyggnader och moderniseringar, lades Vargöns pappersbruk till vänersborgarnas förtvivlan ner 2008. Byggnaderna revs och platsen förvandlades till en stenöken. Bruket hade då som mest sysselsatt 1800 personer och vid nedläggningen försvann 340 jobb men också de stora problemen med föroreningar.

Pappersbruket hade redan 1908 sålt sina vattenrätter vid Vargön till staten. I gengäld fick man billig elektricitet i 40 år från statens kraftverk i Trollhättan. Detta var mer än massafabriken behövde och ägarna beslöt därför att starta ett smältverk som kunde utnyttja elöverskottet. I dag heter detta lönsamma dotterföretag **Vargön Alloys AB**, har ett par hundra anställda, och finns alltså till skillnad från moderbolaget fortfarande kvar. Och dessutom – när man smälter järn och andra metaller förbrukas det mycket energi och skapas mycket värme. I både Vänersborg och Trollhättan sker idag nästan all uppvärmning med fjärrvärme från smältverket på Vargön.

EN KOMMUN SOM KALLAR SIG REGIONHUVUDSTAD

I mer än två hundra år låg staden Vänersborg omgiven av åtta kyrksocknar. Sedan gjorde den första av Sveriges tre kommunreformer (1863) socknarna till *landskommuner* och Vänersborg till en *stadskommun*. Den andra reformen (1952) skapade *storkommuner* och minskade antalet från 2282 till 816.

Den tredje kommunreformen (1971) förstatligade polis och domstolar och skapade ännu större kommu-

Fridastatyn i Skräckleparken.

ner. Begreppen stad, köping och landskommun försvann och Vänersborg blev en kommun bland 280 andra i landet. De före detta socknarna inkorporerades i kommunen och både yta och folkmängd ökade förstås, folkmängden från 19 000 till 32 000 personer, i dag 40 000. Den tätort som tidigare utgjort staden Vänersborg blev nu *centralort*, även om folk naturligtvis fortfarande säger *stad*. Och eftersom flera av socknarna låg i Dalsland blev en del vänersborgare faktiskt dalslänningar.

Mot- och medgång har som vi sett blandats i Vänersborgs historia. Strax före millennieskiftet var det dags igen – liksom kommunerna tidigare blivit för små för att klara alla nya uppgifter blev nu också länen för små. Skaraborgs, Älvsborgs, och Göteborgs och Bohus län slogs ihop och storlandet Västra Götaland skapades. Göteborg blev självklart residensstad i det nya länet och den sista landshövdingen i Vänersborg lämnade sitt residens vid årsskiftet 1997/98.

Ett år senare, 1999, följde de tre landstingen i länen efter och skapade Västra Götalands läns landsting. Nu var Vänersborg riktigt illa ute – skulle även den nya landstingsledningen hamna i Göteborg? Som väl var tyckte inte regeringen det. Staden behövde kompenseras för förlusterna av sjukhusen, teleindustrin, landshövdingen med mera, och man beslöt därför att landstingets fullmäktige och styrelse skulle ha sitt säte i Vänersborg. På prov fick man också börja experimentera med fler regionala arbetsuppgifter.

I dag har landstingen blivit regioner och Vänersborg är huvudort i Västra Götalandsregionen. I kommunens varumärke står det till och med *regionhuvudstad*. Residenset kallas Regionens hus och härbärgerar numera regionens fullmäktigeledamöter, styrelse och många tjänstemän. I den intilliggande hamnen finns ett modernt stort byggnadskomplex för statliga verksamheter: länsstyrelse, kronofogde, skatteförvaltning, tingsrätt och länsrätt. Ytterligare några kvarter bort finns kommunhuset med alla sina tjänstemän. Skulle man i framtiden mot förmodan inte längre få kalla sig huvudstad i Vänersborg kan man i alla fall lugnt fortsätta att säga tjänstemannastad.

DAGENS VÄNERSBORG

I Vänersborgs egen marknadsföring heter det att kommunen är liten nog att ha kvar småstadscharmen och stor nog att ha ett rikt utbud”. Detta låter förstås trevligt och bra men vad betyder det i praktiken?

Politikerna i Vänersborg är stolta över att folkmängden nyligen har passerat 40 000. Man framhåller att man bygger många nya bostäder som är ”grönnära, sjönnära och centrumnära”, och att det finns gott om kultur, föreningsliv och sportanläggningar i staden. Men det kanske mest slående är den beskrivning man gör av stadens läge och av de utmärkta kommunikationsmöjligheterna.

Vänersborg ligger fortfarande där vattenleder, järnvägar och landsvägar korsar varandra. Kanalerna finns fortfarande kvar, liksom järnvägarna som numera har tre stationer och dubbelspår till Göteborg. Vägen genom Värmland och Dalsland heter i dag E 45 och riksvägarna från Västergötland numreras 44, 47 och 42. Utöver detta finns, en dryg mil bort, Trollhättan-Vänersborgs flygplats med reguljär trafik till Stockholm-Bromma.

Med tåg tar det från Vänersborg bara 11 minuter till Trollhättan, 20 minuter till Uddevalla, och 50 minuter till Göteborg. Allt med täta avgångar i rusningstrafik. X3000 går direkt till Stockholm från Vänersborg.

Vänersborg har industriellt och befolkningsmässigt sedan länge varit i skuggan av Trollhättan. Vänersborg sysselsätter som vi sett många tjänstemän och kommunanställda, medan Trollhättan som blev stad så sent som 1916 växte snabbt, blev dubbelt så stort som Vänersborg redan för hundra år sedan, och har många stora industriföretag. Dessutom har som vi sett länsjukhuset NÄL med 2 900 anställda lokaliserats till Trollhättan, liksom från 2008 Högskolan Väst med 14 000 studenter, 60 professorer och nästan 700 anställda. Vänersborg förlorade även kampen om högskolan och blev av med sin egen vårdhögskola och ett studentcampus.

Så vad kan mot denna bakgrund te sig naturligare än att politikerna idag dels framhåller hur trevlig, vacker och familjevänlig Vänersborgs kommun är, dels också beskriver kommunen som den perfekta ”hubben” för arbetsresor och pendling. Kombinationen gör Vänersborg attraktiv som bostadsort för många människor runt om i Västra Götalandsregionen. Det låter smått otroligt, men på hemsidan sägs att 10 000 människor dagligen pendlar till och från Vänersborg, de flesta till Trollhättan.

För småstadscharmen spelar förstås stadskärnan, den ursprungliga staden Vänersborg, en central roll. Liksom i många andra städer ville man i Vänersborg på 50-, 60- och 70-talen göra plats för bilar, EPA-varuhus och systembolag. Man rev och rörde, tog bort äldre trähus och byggde nya stora huskroppar. Det blev mer butiker och mer människor i staden, men kanske inte lika mycket småstadscharm som tidigare. Sedan kom motorleder och stora handelsplatser utanför stadskärnan, och till slut postorderhandeln. Idag finns det 89

butiker i centrum, mot 127 i början av 1960-talet, och det är mindre liv och rörelse.

I dag finns en växande insikt om stadskärnornas betydelse som tillväxtmotor i kommunerna. Liksom för turismen och framför allt för invånarnas egen trivsel. Vänersborg driver för närvarande, i samarbete med Tillväxtverket, ett projekt för hållbar platsutveckling av stadskärnan. Man vill lära sig arbeta på ett nytt sätt med allt från fastigheter och trafikmiljö till kultur, evenemang och besöksnäringar.

Kommunen deltar också i kampanjen "Ingen puls utan din" tillsammans med 52 andra tätorter i landet. Människors närvaro i stadskärnan är viktig. "Älska och besök din stadskärna" heter det, "handla lokalt, vistas i centrum, välj nära i stället för långt bort. Att handla lokalt är hållbart".

Vi får se vad dessa två projekt kan få för betydelse för Vänersborgs fortsatta utveckling.

Jan-Erik Synnerman

NYTT NUMMER AV VESTROGOTHICA 2024!

Innehållet är utformat från Västgötsk horisont. Vi får en förteckning över alla artiklar i Vestrogothicas samtliga nummer, en lång artikel om Göteborg som ju fyllt 400 år nyligen, vi får stifta bekantskap med ett original som ligger i Nationsgraven, en redogörelse av segelflygets historia med särskild tonvikt på Ålleberg och en sammanställning

av våra land-

skapsattribut, för att nämna ett axplock. Utgåvan trycks i färg för första gången i skriftens historia.

Du kan beställa och betala boken samtidigt som du betalar medlemsavgiften. Om du vill få den postad betalar du för frakten samtidigt förstås. Den sparsamme hämtar den vid årsmötet eller högtidslandskapet 1 maj. Priser se nedan.

DAGS ATT FÖRNYA MEDLEMSSKAPET

Landskapsföreningen behöver varenda krona, ditt bidrag är av största vikt. Medlemsavgift 150 kr för enskild medlem, 200 kr för hushåll. Vill du ge ett bidrag dessutom är det förstås också väldigt välkommet. Har du svårt att komma ihåg att betala? Gör så här: Klipp av talongen nedan och lägg den på huvudkudden, betala innan du somnar med gott samvete.

Om du byter postadress eller mejladress ska du skicka aktuella uppgifter till kassör Agneta Oskarsson, ekonomi@vglf.se för att också fortsättningsvis få alla nummer av våra attraktiva nyhetsbrev.

Om du vill ha Corren betalar du direkt till nationen, bg 884-6321. Digital kostar 30 kr och papperstidning 150 kr. Dessutom ska du maila din mejl- och/eller bostadsadress till 2Q@vastgotanation.se. / **Styrelsen**

FG PlusGiro

Meddelande till betalningsmottagaren

Medlemskap för år 2024

☐ Enskild medlem	150	kr
☐ Familj	200	kr
☐ Vestrogothica	120	kr
☐ Frakt	60	kr
☐ Gåva		kr
☐ SUMMA		kr

Ange postadress och mejladress vid betalningen!

Från PlusGiro/personkonto (vid girering)

INBETALNING/GIRERING B

Kod 1

Till PlusGirokonto

3 47 84 - 9

Betalningsmottagare

Västgöta Nations Landskapsförening

Avsändare (namn och postadress)

Svenska kronor

öre